

Besluit van de Gemeenteraad van 25/11/2019

Gemeentebelasting op tweede verblijven 2020-2025. (Reglement)

Aanwezig

Johan Tollenaere, burgemeester, Myriam Giebens, Ann-Sofie Custers, Edgard Stijven, Marc Vereecken, Guido Geusen, Bouchera Ait Aadi, schepenen, Dominique Damen, Raf Didden, Sara Didden, Kevin Drees, Rosette Dupont, Ine Franssen, Elke Gonnissen, Guido Hellings, Maria Oosterbos, Leo Pieters, Marcel Raets, Eddy Sloomakers, Yvette Swillens, Philippe Van Cauwelaert, Karien Vandewal, Tim Vandewinkel, Hilde Vermeulen, André Willen, Petronella Zelissen, raadsleden en Inge Hawinkel, wnd algemeen directeur.

Afwezig : Gunter Haeldermans, Pierre Hendriks en Audrey Jütten.

Algemeen kader

Op het grondgebied van Maaseik bevinden zich een aantal tweede verblijven.

Er is een belangrijk verschil tussen een leegstaande woning en een woning die als tweede verblijf dient. Een tweede verblijf wordt daadwerkelijk als woning gebruikt: niet als hoofdverblijfplaats (er is niemand ingeschreven in het bevolkingsregister), maar ze is wel regelmatig bewoond en daarom ook als woning met de bijhorende privésfeer beschermd. Een leegstaande woning is een woning die helemaal niet wordt gebruikt; ze is in principe een beschikbare ruimte voor wonen. Een tweede verblijf kan een eigenaar zonder problemen aanhouden. Een leegstaande woning vormt door het onbenut ruimtebeslag een maatschappelijk probleem. Als bestuur wil men die woning weer beschikbaar maken.

Een tweede verblijf is een algemeen verbreid en aanvaard gebruik van het eigendomsrecht, dat men niet kan bestrijden of belasten als een vorm van overlast.

De motivering bestaat er hier in dat stad Maaseik wenst het residentieel wonen binnen de gemeente te beschermen en de sociale cohesie in de gemeente te vrijwaren.

Daarenboven kan deze belasting worden gezien als een weeldebelasting op het gebruik van een luxegoed. De weeldebelasting op het gebruik van een luxegoed wordt veruitwendigd door het feit dat de belastingplichtige naast zijn hoofdverblijfplaats nog over een bijkomend verblijf beschikt, en hieraan zowel inwoners als niet-inwoners zijn onderworpen.

Het is niet mogelijk om zijn hoofdverblijfplaats in een chalet of een wooncaravan te hebben die gelegen is buiten een woongebied, terwijl het wel mogelijk is om zijn hoofdverblijfplaats te hebben in een onroerend goed dat gelegen is binnen een woongebied. Het is bijgevolg verantwoord om op basis hiervan een tariefonderscheid te maken.

Ook de financiële toestand van de gemeente is een overweging bij het vestigen van belastingen in het algemeen.

Wettelijk kader

- het decreet over het lokaal bestuur;

- het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen, gewijzigd bij decreten van 28 mei 2010 en 17 februari 2012;

Besluit

Het dossier wordt met éénparigheid van stemmen goedgekeurd.

Belastbaar voorwerp of belastbaar feit

Artikel 1. Voor de aanslagjaren 2020 tot en met 2025 wordt een jaarlijkse belasting geheven op aanplakborden op het grondgebied van de gemeente langs de openbare weg of op een plaats zichtbaar van op de openbare weg.

Definitie

Onder tweede verblijf moet worden verstaan elke private verblijfsgelegenheid waarvan de persoon die er kan verblijven, voor deze verblijfsgelegenheid niet ingeschreven is in het bevolkingsregister van de Stad Maaseik, ongeacht het feit of het gaat om landhuizen, bungalows, appartementen, grote of kleine weekendhuizen, chalets, wooncaravans of alle andere vaste verblijfsgelegenheden. Als tweede verblijf worden niet beschouwd:

- lokalen die uitsluitend bestemd zijn voor het uitoefenen van beroepsactiviteiten;
- tenten, verplaatsbare caravans en woonaanhangwagens.

Onder kampeerterrein wordt verstaan het terrein waarop gewoonlijk of bij gelegenheid wordt gekampeerd door meer dan tien personen tegelijk, of waarop meer dan drie verblijven staan als bedoeld in artikel 2 van het reglement inzake de belasting op de kampeerterrainen en kampeerverblijfparken.

Onder kampeerverblijfpark wordt verstaan elk geheel van meer dan twee percelen begrepen in een verkaveling bestemd voor het beoefenen van kamperen door middel van de verblijven bedoeld in artikel 2 van het reglement inzake de belasting op de kampeerterrainen en kampeerverblijfparken.

Onder wooncaravans moet verstaan worden de caravans die technisch niet gemaakt zijn om voortgetrokken te worden en waarvan het chassis en het type wielen het voortslepen niet zou verdragen. Met verplaatsbare caravans en woonaanhangwagens worden alle andere soorten caravans bedoeld zoals caravans met een enkel stel wielen, de "semi-woonwagens", met een dubbel stel wielen, de woonwagens en de caravans waarmee de kermisreizigers rondtrekken.

Belastingplichtige

Artikel 2. De belasting is verschuldigd door diegene die op 01 januari van het aanslagjaar eigenaar is van het tweede verblijf. De hoedanigheid van het tweede verblijf wordt op diezelfde datum beoordeeld. Zo de invordering van de belasting, verschuldigd door de eigenaar van het tweede verblijf, moeilijkheden oplevert, is de eigenaar van de grond waarop het tweede verblijf gevestigd is, hoofdelijk aansprakelijk tot het betalen van de belasting. Ingeval van mede-eigendom is iedere mede-eigenaar hoofdelijk de belasting verschuldigd.

Tarief

Artikel 3. De belasting wordt vastgesteld op:

- 186 euro per jaar voor chalets en wooncaravans
- 1.000 euro per jaar voor de andere tweede verblijven.

Het bedrag van de belasting is ondeelbaar en voor het hele jaar verschuldigd.

Indien de private woongelegenheden, zoals omschreven in artikel 2, op 1 januari van het aanslagjaar effectief leeg staat en niet gebruikt is als tweede verblijf, komt ze in aanmerking voor de leegstandsbelasting en wordt de procedure voor leegstand in gang gezet. De belasting op de tweede verblijven is dan niet verschuldigd.

Wijze van inning

Artikel 4. De belasting wordt ingevorderd bij wege van een kohier dat wordt vastgesteld en uitvoerbaar verklaard door het college van burgemeester en schepenen.

Betaaltermijn

Artikel 5.

De belasting moet betaald worden binnen twee maanden na verzending van het aanslagbiljet.

Artikel 6.

Bij niet-betaling van de belasting wordt deze ingevorderd conform het gemeentelijk retributiereglement ter invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen en gemeentelijke administratieve geldboetes.

Bezwaarprocedure

Artikel 7. De belastingschuldige kan bezwaar indienen tegen deze belasting bij het college van burgemeester en schepenen.

Het bezwaar moet schriftelijk worden ingediend, ondertekend en gemotiveerd zijn en op straffe van verval worden ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet of vanaf de kennisgeving van de aanslag.

De belastingschuldige die gehoord wenst te worden, moet dit uitdrukkelijk in het bezwaarschrift vermelden.

Van het bezwaarschrift wordt een ontvangstbewijs afgegeven, binnen vijftien dagen na de indiening ervan.

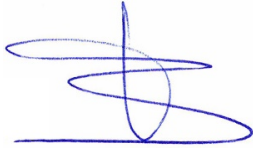
Verwijzing naar het W.I.B.

Artikel 8. Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van het decreet van 30 mei 2008, zijn de bepalingen van titel VII, (Vestiging en Invordering van de belastingen) hoofdstukken 1 (algemene bepalingen), 3 onderzoek en controle), 4 bewijsmiddelen van de administratie, 6 tot en met 9bis (aanslagtermijn, rechtsmiddelen, invordering van de belasting waaronder de nalatigheids- en moratoriumintrest; rechten en voorrechten van de schatkist,) van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en de artikelen 126 tot 175 van het uitvoeringsbesluit van dit Wetboek (betreft o.m. de verjaring en de vervolgingen) van toepassing voor zover zij met name niet de belastingen op de inkomsten betreffen.

Inwerkingtreding

Artikel 9. Dit reglement treedt in voege op 1 januari 2020 en wordt bekendgemaakt overeenkomstig artikel 287 van het Decreet over het Lokaal Bestuur.

**Aldus beslist in bovenvermelde zitting,
Namens de gemeenteraad**

Inge Hawinkel
waarnemend algemeen directeur

Johan Tollenaere
burgemeester

Voor eensluidend afschrift